

Ruskóskil í Runavík

Ruskbingjurnar verða ikki tømdar regluliga sum tær skula, og uttanum liggur leyst rusk og sløðist – til ampa fyrri alt annað, ið er rundanum. Og hóast ikki færri enn tveir vatnpostar eru á ruskøkinum, er økið ongantíð hvørki spulað ella reinsað í yvir eitt ár

Í mong harrans ár var mik-ið stríð um, hvar ein inter-kommunal brennistøð til alt rusk frá øllum land-inum, skuldi liggja.

Fyrst varð ætlað, at hon skuldi vera á Høganesi, men so vóru tað fólk, ið við undirskriftum og øllum hugsandi tiltøkum settu seg so harðliga upp ímóti hesum, at henda ætlan varð slept, hóast einki bendi á, at vanlig fólk á økinum høvdu nakað ímóti, at hon varð lögð har.

Tað, ið eftir lá, var ein hálvliðugur vegur, sum liggur nærmast endaleysur í haganum. Tó verður ein partur av honum nýttur sum farleið niðan á nýggja íróttað og grasvøllin á Svangaskarði.

Sostatt var neyðugt at finna henni annað stað, og var tá farið Áir, har alt eisini tóktist vera so mikið

greitt, at har eisini varð farið undir vegagerð.

Men skjótt var hetta heldur ikki nóg gott stað, fyrst og fremst við teirri grundgeving, at her fór matvøruframleiðsla fram, og at tað tí ikki hóskaði seg at hava brennistøð á økinum.

So her lá eisini ein ónýttur vegastubbi gapandi eftir, men eingin brennistøð.

Rusktrupulleikar

Tá varð so farið á Haga-leitið eystan fyri bygdina í Leirvík at byggja brennistøð, sum hóast eisini mik-ið stríð hóast alt kom upp at standa og í dag verður brúkt til ruskbrenning av at kalla øllum ruskinum í Føroyum, sum er uttanfyri Havnina.

Og sjálvandi hildu fólk, at rusktrupulleikin nú var loystur, men so var ikki.

Finnast skuldi fram til

tyrvingarpláss, men tað var ikki nøkur takksom uppgáva, tí ein kommuna fyrri og onnur eftir vildu ikki vita av ruskinum, ið ikki kundi brennast.

Men nú er helst ivaleysa góð loysn funnin á hesum trupulleika.

Enn langt frá loystur

Og tó... Rusktrupulleikin er langt frá loystur í so mikið stóran mun, at øll kunnu vera nøgd, og vit eiga eina nógv reinari náttúru og eitt nógv reinari umhvørvi enn framman-

undan.

Dømini um, at so er, eru fleiri, og eitt av teimum, ið eru sera sjónsk og grov, er ruskbingjuplássið, sum er gjørt í Runavík, og er ætlað privatfólki.

Ruskbingjuplássið, ið er gjørt eftir teimum forskriftum, ið hildnar vera at hóska, er alt annað enn ein frøi at siggja.

Hóast bingjurnar eru nógv í tali, og ikki færri enn tveir vatnpostar eru á økinum, er økið sera skitið og ónossligt, tí tað er ikki reinsað í yvir eitt ár.

Verða als ikki tømdar

Afturat hesum kemur so, at bingjurnar als ikki vera tømdar, sum tørvur er á. Nærum altíð standa tær á tremur við ruski, umframt at rusk í stórum rúgvum rekt uttanum, av tí at pláss ikki er fyrri tí í sjálvum bingjunum.

Hetta er til miklan ampa fyrri økið sum heild, og ikki minst tey, ið hava annað at brúka økið uttanum til, so sum virki og fyrirøkur.

Tað triðja, ið ger seg galdandi, er at ruskbingjurnar eins nógv og helst væl meira verða brúktar av øðrum, enn tær eru ætlaðar til. Har liggur ymist burturkast, ið er av slíkum slag, at tað einki hevur við burturkast hjá privatum at gera, men er burturkast frá handlum, virkjum, fyrirøkum og øðrum, ið av einari ella aðrari grund ikki brúka teir ruskburturkoyringarmøguleikar, tey annars hava.

Ikki bert privat nýtsla

Nú ein dagin, Sosialurinn var framvið ruskplássinum, lógu einir 10-15 akkumulatorar til bilar sløddir við síðuna av bingjunum á plássinum.

Ruskbingjuplássið í Runavík er illa røkt, so bingjurnar eru fullar og alt hitt rusk ið liggur og sløðist uttanum. Mynd: Hilmur Jan

Hóast ruskbingjuplássið er ætlað privatum, hava handlar, virki og fyrirøkur fyllt tað við sínum ruskið. Hesir akkumulatorarnir lógu har henda dagin, Sosialurinn kom framvið plássinum. Mynd: Hilmur Jan

Og so stórt tal av akkumulatorum er í hvussu er fleiri ferðir meira enn eitt húsarhald hevur at tveita burtur í einum.

Samstundis, er ikki atkomandi hjá teimum, ið hava verulig ørindi á ruskbingjuplássinum, so tey ikki fáa koyrt tað burtur, ið skal koyrast burtur har.

Óloystur trupulleiki

Hetta er støðan at kalla hvørja viku, og hóast fólk gremur seg døgliga um skilið, hendir einki við tí. Ruskið hópar seg upp – ikki minst tað, ið als ikki hoyrir heima á økinum – og eftir stendur rusktrupulleikin: Óloystur!

Ruskið, sum fyrr skuldi eistast at fara fyri Fossdalsbakka eystanfyri Æðuvík, er nú bert flutt til Runavíkar, og so sum so man vera við teirri «friðkingini»...

• hj.

